

UN CANT AL MIRATGE,
que amb el pas del TEMPS s'esvaeix,
mostrant la IMATGE.

En el meu llit no hi ha ningú perquè ja no soc dona de ningú
 a la meua cuina tampoc hi ha algú perquè ja no soc mare de ningú, igualment a la
 sala no hi ha ningú perquè ja no soc ni filla ni neta de ningú,
 ja no tinc el càrrecs de cosina, neboda, tieta.....,
 caminant al meu costat tampoc hi van amics ni amigues,
 perquè ja no soc amiga de ningú,
 només soc FILLA del PARE,
 allí on vaig només hi veig éssers com jo, nus de ropatges,
 tan sols germans que fem el mateix camí
 sense aturar-nos perquè res ens lliga a aquesta vida que s'acaba
 duem dins nostre la vida eterna que guia el PARE,
 ...en el moment que aquesta PRESENCIA et conté,
 ja no és possible de cabre-hi res més
 amb ELLA faig camí, amb ella vull estar, ja res més em pot entre-tenir,
 tanmateix no caldran comiats perquè tots hi anirem DIRIGITS.

Cesca, 18-11-2016 ☞ (= 20)

Bumerang huma-divi, en el retorn del viatge.

P.D.i si es que aquesta SAGRADA PRESENCIA ens conté

ni tristeses, ni malures, ni tumors hi poden ser, només alegries.